

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Glazcov Victor XXXX, născut la xxxxx, originar din mun. xxxx, domiciliat în or. xxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.04.2015 – 20.12.2018 (prima instanță);
2. 27.03.2019 – 12.11.2019 (instanța de apel);
3. 22.01.2020 – 12.05.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești /sediul Ialoveni/ din 20 decembrie 2018, Glazcov Victor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Glazcov Victor, având intenția circulației ilegale a substanțelor psihotrope, păstra în gospodăria sa, amplasată în or. xxxx, str. xxxxx, într-un pachet din polietilenă transparent cu dungi de culoare albastră - 9 pachetele cu substanță cu aspect de praf alb-gălbui care la 27 iunie 2014 aproximativ la ora 21.00, au fost depistate și ridicate în spatele unui dulap din garajul gospodăriei sale de către ofițerul de urmărire penală Gheorghe Paladi și alți reprezentanți ai organelor de poliție în cadrul efectuării percheziției autorizate prin încheierea Judecătoriei Buiucani din 27 iunie 2014 la domiciliul cet. Glazcov Victor.

Conform raportului de expertiză nr. 5583 din 09.07.2014, substanța cu aspect de praf de culoare albă – gălbuie păstrată în 9 pachetele, depistate și ridicate la data

de 27.06.2014 în timpul efectuării percheziției la domiciliul cet. Glazcov Victor situat în or. xxxx, str. xxxxxxxx, reprezintă amfetamină, care face parte din categoria substanțelor psihotropice și conținutul total al acesteia constituie 1,67 grame – ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Glazcov Victor au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Codul penal, *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, realizată prin păstrarea substanțelor psihotrope săvârșită în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Găină Natalia în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că sentința primei instanțe s-a bazat în principal pe declarațiile a trei martori colaboratori ai poliției, unul din ei fiind Paladi Gh., care a mai avut tangențe comune cu Glazcov, care a fost condamnat pe o cauză penală conform art. 190 al. (2) Cod penal, decizia fiind contestată la CEDO iar ofițerul care a exercitat urmărirea penală fiind Paladi Gh.

Ulterior, Glazcov Victor a scris o plângere pe acțiunile acestuia la CNA pe faptul estorcării banilor de la el. Plângerea este anexată la materialele cauzei.

În ședința de judecată martorul Palade Gh. a declarat ca nu cunoaște despre faptul că Glazcov a scris o plângere pe numele lui și la CNA, fapt care se contrazice cu procesul verbal de confruntare (f.d.74-75 v. I), potrivit căruia la întrebarea lui Paladi către Glazcov care ar fi motivul înscenării, adică depistării substanțelor psihotrope, Glazcov Victor a răspuns că, din cauza plângerii depuse de către el la CNA. Chiar dacă anterior Paladi Gheorghe nu cunoștea după cum rezultă din declarațiile lui de plângerea depusă la CNA, atunci de la momentul efectuării confruntării adică, de la data de 21.11.2014 acesta cu siguranță știa despre faptul dat.

Astfel, circumstanțele expuse mai sus denotă faptul că martorul Paladi a mințit în instanță când a fost audiat la 13.12.2016 declarând că, nu cunoaște despre faptul că Glazcov a scris plângere pe numele său astfel, inducând instanța în eroare invocând că nu cunoaște cine i-a plasat substanțele narcotice lui Glazcov Victor în garajul casei unde locuia.

Mai mult ca atât, ofițerul de urmărire penală Paladi Gh. a mai practicat asemenea fapte de păstrare și punere ilegală în circulație a substanței psihotrope amfetamina. Pe faptul dat în prezent se examinează o cauză penală în privința acestuia în Judecătoria Chișinău și o altă cauză penală în privința acestuia pe fapte analogice s-a aflat în exercitarea PCCOCS.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, apelul declarat a fost admis, casată total sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Glazcov Victor învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, a fost achitat deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În conformitate cu art. 390 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a obligat organul de urmărire penală să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de prima instanță nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, prima instanță incorect încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului Glazcov Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal nu a fost demonstrată, iar ansamblul de probe prezentate, analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludentei lor, nicidecum nu demonstrează vina inculpatului în cele incriminate.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin rechizitoriu Glazcov Victor a fost învinuit că, având intenția circulației ilegale a substanțelor psihotrope, păstra în gospodăria sa, amplasată în or. xxxxxx, str. xxxxxx, într-un pachet din polietilenă transparent cu dungi de culoare albastră - 9 pachetele cu substanță cu aspect de praf alb-gălbui care la 27 iunie 2014 aproximativ la ora 21.00, au fost depistate și ridicate în spatele unui dulap din garajul gospodăriei sale de către ofițerul de urmărire penală Gheorghe Paladi și alți reprezentanți ai organelor de poliție în cadrul efectuării percheziției autorizate prin încheierea Judecătorei Buiucani din 27 iunie 2014 la domiciliul cet. Glazcov Victor.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după semnele - *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, realizată prin păstrarea substanțelor psihotrope săvârșită în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare.*

Instanța de apel a mai indicat că, reieșind din ansamblul probator prezentat instanței de către acuzare, faptele incriminate inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate deoarece, din probele prezentate nu se constată că fapta a fost săvârșită anume de Glazcov Victor.

De asemenea, instanța de apel a atestat faptul că sentința de condamnare a instanței de fond este bazată în principiu pe declarațiile a trei martori colaboratori ai poliției, unul din ei fiind Paladi Gheorghe.

La fel, instanța de apel a apreciat critic faptul că fiind întrebați dacă la momentul efectuării percheziției poarta de intrare în curtea casei și poarta garajului erau sau nu deschise, nici unul din martorii acuzării nu și-au amintit.

Mai mult, din conținutul declarațiilor date de martorii apărării rezultă că în momentul depistării substanțelor psihotrope în garajul casei, colaboratorii poliției nu au precizat cui anume aparțin substanțele psihotrope.

Instanța de apel a mai menționat că, fiind ridicate pachetele și un cântar, acesta urmau a fi supuse și expertizei dactiloscopice, de constatare a existenței urmelor

papilare de pe acestea, în vederea stabilirii persoanei care le-a lăsat, ce nu a fost făcut, ceea ce se interpretează în favoarea inculpatului.

Pe această linie de concluzie, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală nu a identificat careva probe ce ar confirma direct că fapta a fost comisă anume de Glazcov Victor și nu de altă persoană, însă, fără precizări au decis în mod unilateral că aceste substanțe îi aparțin, în pofida faptului că în același imobil locuiesc permanent mai multe persoane (6 la număr), adică concluzia a fost bazată exclusiv pe dubii, ceea ce nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei, cu menținerea sentinței, invocând:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția;
- concluziile instanței de apel nu corespund circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești și caracterului faptei comise;

- pentru a demonstra culpabilitatea lui Glazcov Victor, organul de urmărire penală și instanța de fond au elucidat toate circumstanțele cauzei, au administrat și respectiv cercetat probe pertinente, concludente și utile, care demonstrează vina inculpatului prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și corect puse la baza sentinței de condamnare, dar care nu au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel;

- instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acușării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- declarațiile martorilor, sunt confirmate prin raportul de expertiză judiciară nr. 5583, procesul verbal de percheziție cât și confruntarea efectuată între martorul Bulmaga Inga și învinuitul Glazcov Victor, care confirmă faptul că de garajul în cauză unde au fost depistate și ridicate substanțele psihotrope și unde se afla un cântar și mănuși de latex se folosea inculpatul Glazcov, ba mai mult, s-a constatat că ultimul nu era angajat în câmpul muncii dar deținea surse financiare, ba mai mult se folosea de multe telefoane mobile și discuta cu persoane suspecte;

- prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de fond corect a statuat că probele acumulate și cercetate în cadrul judecării cauzei sunt destule și veridice care coraborează între ele și care demonstrează vinovăția în comiterea infracțiunii prăvăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal;

5. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, Colegiul penal lărgit constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia atacată (f.d. 226 – 236 vol. II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, sub aspect că partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile care ar confirma că fapta a fost săvârșită de inculpat.

Referitor la argumentele recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că „pentru a demonstra culpabilitatea lui Glazcov Victor, organul de urmărire penală și instanța de fond au elucidat toate circumstanțele cauzei, au administrat și respectiv cercetat probe pertinente, concludente și utile, care demonstrează vina inculpatului prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și corect puse la baza sentinței de condamnare, dar care nu au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel; instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală”, Colegiu penal lărgit invocă că reprezintă o interpretare subiectivă a probelor de către recurent, ce nu poate fi acceptată, or, în decizia instanței de apel (f.d. 226 – 236 v.II) au fost combătute aceste argumente, motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta

cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs ordinar, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de către procuror fiind prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această concluzie, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate pe cumulul de probe descris, apreciat de prima instanță în sentință și verificat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, încriminate inculpatului Glazcov Victor.

Colegiul penal lărgit mai menționează în acest sens că, CtEDO în hotărârea Capeau c. Belgiei din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe admisibile să-i revină acuzării. Ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. 24 Cod de procedură penală lezează drepturile inculpaților la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenție.

6. Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra motivelor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel în latura penală este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Glazcov Victor Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor